

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวิธีการดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ บิดาและมารดาที่มีอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ที่มีบุตร อายุระหว่าง 10 – 15 ปี ที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาครั้งนี้ คือ บิดาและมารดาที่มีอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ที่มีบุตร อายุระหว่าง 10 – 15 ปี โดยสุ่มแบบลalin เพชต อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
- 2.1 ผู้อัจฉริยะในการศึกษาที่มีคุณลักษณะดังกล่าวทำแบบวัดพฤติกรรมการควบคุม

อารมณ์

- 2.2 นำคะแนนจากแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น มาจัดเรียงลำดับจากน้อยไปมากที่สุด คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนแบบวัดพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ต่ำกว่า peers เชิงไอล์ทที่ 25

- 2.3 คะแนนของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นจะต้องมีความสอดคล้องกันโดยพิจารณา ความสอดคล้องจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สันมากกว่า 0.8 (ภาคผนวก ข)
- 2.4 มีความสมัครใจและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตลอดช่วงเวลาการทดลอง
- 2.5 สุ่มกลุ่มตัวอย่างบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากบิดามารดาที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด 20 ครอบครัว จำนวน 40 คน และสุ่ม เข้ากลุ่ม (Random Assignment) เป็นกลุ่มทดลอง 10 ครอบครัว จำนวน 20 คน และเป็นกลุ่มควบคุม 10 ครอบครัว จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรตามมาตรฐานที่มีบุตรวัยรุ่น
2. โปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสอบถามพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้างแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรตามที่มีบุตรวัยรุ่น โดยพัฒนาจากแนวคิดของ Derek & Bahman (1989) ให้เหมาะสมกับปัญหาของผู้รับการปรึกษา จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย โดยกำหนดนิยามและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

1.2 สร้างแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรตามที่มีบุตรวัยรุ่นจากนั้น จึงนำแบบวัดที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

1.3 นำแบบวัดที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเรียงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีข้อแนะแนะนำเรื่องการใช้ภาษาในแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ จากนั้นผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกรอบ

1.5 ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรตามที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 35 ครอบครัว จำนวน 70 คน

1.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาก (Cronbach, 1990, pp. 202 - 204) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) เท่ากับ .82 (ภาคผนวก ข)

1.7 ผู้วิจัยนำแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความร่าที่มีบุตรวัยรุ่นที่ปรับปรุงแล้ว ไปดำเนินการวิจัยต่อไป

แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความร่าที่มีบุตรวัยรุ่น เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยพัฒนาจากแนวคิดของ Derek & Bahman (1989) ประกอบด้วย

1. ข้อคำถามในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) แบ่งเป็น 5 ระดับ ตามแนวทางของลิกเคนร์ท (Likert Rating Scales) คือ ไม่จริงที่สุด ไม่จริง จริงบ้างไม่จริงบ้าง จริง และจริงที่สุด จำนวน 38 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ 4 องค์ประกอบคือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการทบทวนอารมณ์ จำนวน 7 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1, 2, 6, 7 ข้อความด้านลบ จำนวน 3 ข้อ คือ 3, 4, 5

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการยับยั้งอารมณ์ จำนวน 9 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 10, 11, 12, 14, 15 ข้อความด้านลบ จำนวน 4 ข้อ คือ 8, 9, 13, 16

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการควบคุมความก้าวร้าว จำนวน 13 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 19, 24, 25, 27, 28, 29 ข้อความด้านลบ จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 17, 18, 20, 21, 22, 23, 26

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการควบคุมลักษณะอารมณ์ด้านดีให้สมเหตุสมผล จำนวน 9 ข้อ เป็นข้อความทางบวก จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 33, 34, 37, 38 ข้อความด้านลบ จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อ 30, 31, 32, 35, 36

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความที่แสดงความรู้สึกด้านบวก

(Positive statement)

ข้อความที่แสดงความรู้สึกด้านลบ

(Negative statement)

จริงที่สุด	ให้	5 คะแนน	ให้	1 คะแนน
จริง	ให้	4 คะแนน	ให้	2 คะแนน
จริงบ้างไม่จริงบ้าง	ให้	3 คะแนน	ให้	3 คะแนน
ไม่จริง	ให้	2 คะแนน	ให้	4 คะแนน
ไม่จริงที่สุด	ให้	1 คะแนน	ให้	5 คะแนน

2. โปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัวพฤติกรรมนิยม

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัวแบบพฤติกรรมนิยมโดยมีขั้นตอน การสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษาตามแนวคิดทฤษฎี การให้การปรึกษาครอบคลุมแนวพฤติกรรมนิยม, แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายและวิธีการในการสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษาตามแนวคิดทฤษฎีการให้การปรึกษาครอบคลุมแนวพฤติกรรมนิยมให้เหมาะสมกับปัญหาของผู้รับการปรึกษา ผู้วิจัยจะใช้เวลาทำการทดลองทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที สับดาห์ละ 2 ครั้ง ติดต่อกัน 5 สับดาห์ โดยมีรายละเอียดการให้การปรึกษาดังนี้

ตารางที่ 2 โปรแกรมการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบุคลากรที่มีบุตรวัยรุ่น โดยการให้การปรึกษาครอบคลุมแนวพฤติกรรมนิยม

ครั้งที่	เรื่อง / เวลา	วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้
1	ปฐมนิเทศและสร้าง สัมพันธภาพ **เวลา 60 นาที	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลและบุคลากรที่มีบุตรวัยรุ่น 2. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลและบุคลากรที่มีบุตรวัยรุ่นทราบถึงวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษา บทบาทหน้าที่ของบุคคลและบุคลากรที่มีบุตรวัยรุ่นและผู้วิจัย รวมถึงกฎหมาย ระยะเวลา และสถานที่ 3. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลและบุคลากรที่มีบุตรวัยรุ่นทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมการให้การปรึกษา	ทักษะการให้การปรึกษา - การฟัง - การใช้คำนາມ - ปลายเปิดและปลายปิด - การสะท้อนความรู้สึก - การตีความ - การทวนคำหรือข้อความ - การรักษาความลับ - การอธิบายโดยตรง

ครั้งที่	เรื่อง / เวลา	วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้
2	การรักษา สัมพันธภาพ และ การพัฒนา พฤติกรรมการ ความคุณอารมณ์ด้าน [*] การทบทวนอารมณ์ (Emotion Rumination) (1) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยและรักษาสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่น 2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการความคุณอารมณ์ด้านการทบทวนอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่น 3. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นได้ไตร่ตรองถึงพฤติกรรมการกระทำที่แสดงออกจากสถานการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ว่าส่งผลกระทำด้อารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง และบุตรอย่างไร	เทคนิคการให้การ ปรึกษารอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการสอน (Coaching) - เทคนิคการฝึกทักษะการสื่อสาร (Communication Skills Training) - การมอบหมายการบ้าน (Homework)
3	การพัฒนา พฤติกรรม การความคุณอารมณ์ ด้านการทบทวน (Rumination) (2) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นได้ทบทวนไตร่ตรองเกี่ยวกับตัวเองในอดีตที่ผ่านมา 2. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นได้ระหบනกถึงผลที่เกิดจากการที่ตนไม่สามารถทำความอารมณ์ได้ 3. เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบิดาและมารดาที่มีบุตรวัยรุ่นยอมรับความผิดพลาดที่ผ่านมาและพร้อมจะปรับปรุงแก้ไข	เทคนิคการให้การ ปรึกษารอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการเสนอตัวแบบ (Modeling)

ครั้งที่	เรื่อง / เวลา	วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้
4	การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการยับยั้ง อารมณ์ (Emotional Inhibition) (1) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้กู้นั่งตัวอย่างที่เป็นบิดา มารดาที่มีบุตรวัยรุ่นตระหนักถึง ความสำคัญของการยับยั้งอารมณ์ 2. เพื่อให้กู้นั่งตัวอย่างที่เป็นบิดา มารดาที่มีบุตรวัยรุ่น สามารถ แยกแยะความคิด ความรู้สึก และ สามารถแสดงพฤติกรรมของตนเอง ได้อย่างเหมาะสม	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการฝึกการ จัดการหรือบริหารความ ขัดแย้ง (Conflict Management Skills)
5	การยับยั้งอารมณ์ การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการยับยั้ง อารมณ์ (Emotional Inhibition) (2) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้กู้นั่งตัวอย่างที่เป็นบิดา มารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ได้เรียนรู้และ ฝึกการยับยั้งอารมณ์ 2. เพื่อให้กู้นั่งตัวอย่างที่เป็นบิดา มารดาที่มีบุตรวัยรุ่นสามารถหยุดบิ้ง การแสดงออก และสามารถดำเนิน กลับไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการหยุดความคิด (Thought Stopping) - เทคนิคการเปลี่ยน นูนมองเดิมเป็น ด้านบวก (Reframing) - การมอบหมายการบ้าน (Homework)

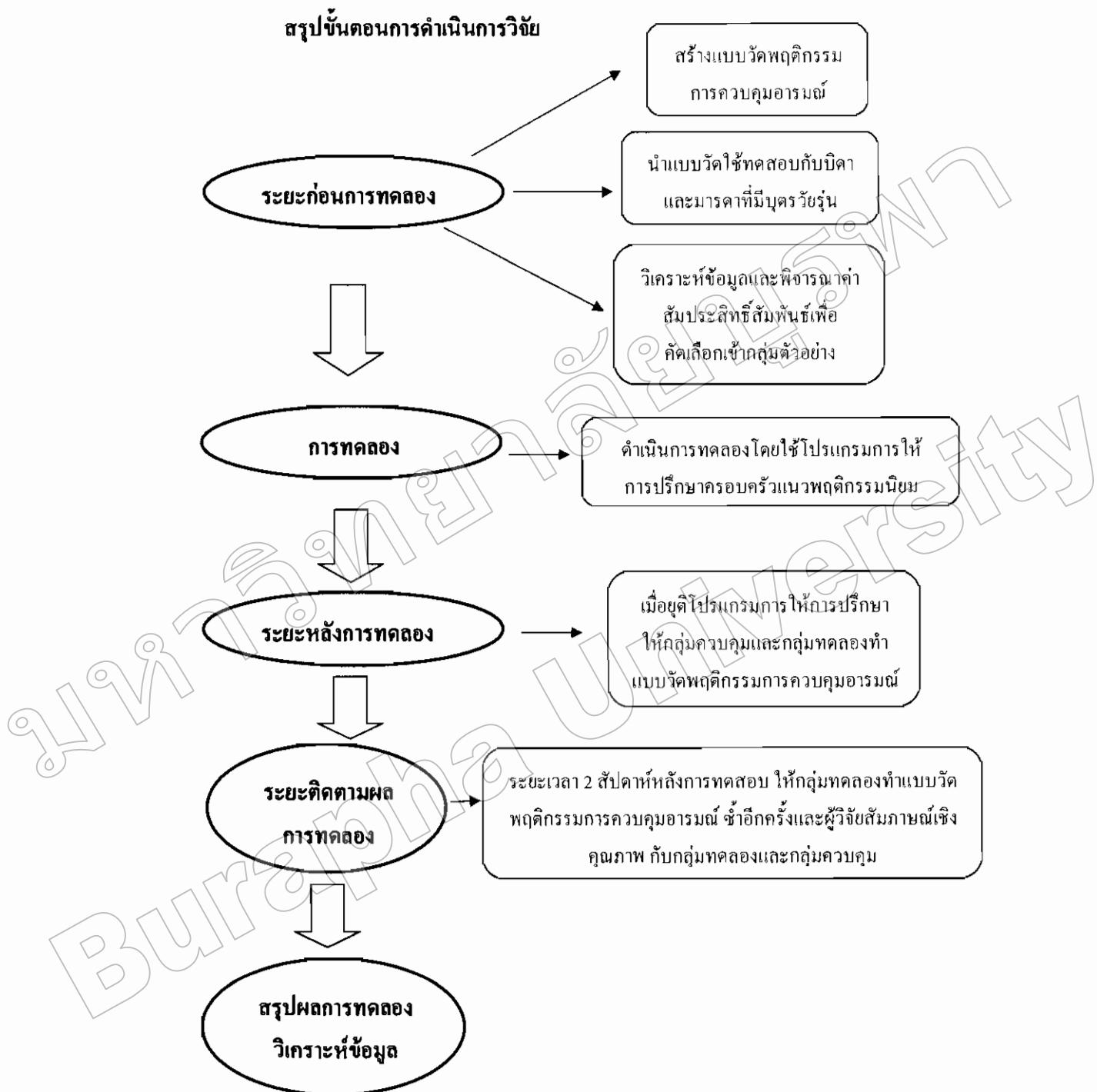
ครั้งที่	เรื่อง / เวลา	วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้
6	การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการควบคุม ความก้าวร้าว (Aggression Control) (1) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น เรียนรู้อารมณ์ของคนเองที่บางครั้ง [*] อาจจะเกิดขึ้นโดยหุนหันพลันแล่น และไม่สามารถควบคุมได้ 2. เพื่อให้บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ทราบถึงความโกรธและความ หุนหันพลันแล่นได้ 3. เพื่อให้บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น เรียนรู้การควบคุมความก้าวร้าว	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการแสดง บทบาทสมมติ (Role Play) - การมอบหมายการบ้าน (Homework)
7	การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการควบคุม ความก้าวร้าว (Aggression Control) (2) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้กลุ่มเด็กอย่างที่เป็นบิดา มารดาวิเคราะห์ว่าถ้าตนองไม่ สามารถจัดการ หรือควบคุมความ ก้าวร้าวจะส่งผลเสียอย่างไรต่อ [*] ตนองและผู้อื่นอย่างไรและถ้า สามารถควบคุมความก้าวร้าวได้ แล้วจะส่งผลดีอย่างไร 2. เพื่อให้กลุ่มเด็กอย่างที่เป็นบิดา มารดาสามารถฝึกการใช้คำสั่งอย่าง นิประสิทธิภาพได้	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการแสดง บทบาทสมมติ (Role Play) - เทคนิคปรับ โครงสร้าง ความคิด (Cognitive Restructuring) - เทคนิคสอน (Coaching) - เทคนิคแม่แบบ (Modeling Technique)

ครั้งที่	เรื่อง / เวลา	วัตถุประสงค์	เทคนิคที่ใช้
8	การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการควบคุม ลักษณะอารมณ์ด้าน ดีให้สมเหตุสมผล (Benign control) (1) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้บิดามารดาได้ตรวจสอบ ความเข้าใจ และประเมินภาวะ อารมณ์ด้านดี และ ด้านที่ไม่ดีของ ตนเอง 2. เพื่อให้กู้นั่งดัวอย่างที่เป็นบิดา มารดาฝึกการแสดงพฤติกรรมใหม่ที่ มีประสิทธิภาพมากขึ้น	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการปรับ โครงสร้างความคิด (Cognitive Restructuring) - การมอบหมายการบ้าน (Homework)
9	การพัฒนาพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ด้านการควบคุม ลักษณะอารมณ์ด้าน ดีให้สมเหตุสมผล (Benign control) (2) ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อให้บิดามารดาตรวจสอบและ ปรับเปลี่ยน ความคิด ความรู้สึก การแสดงพฤติกรรมของตนเอง ที่มี ต่อตนเองและผู้อื่น 2. เพื่อให้บิดามารดาสามารถ ประเมินการกระทำ การแสดงออก ทางอารมณ์ของตนเองที่มีต่อตนเอง และผู้อื่น	เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการปรับ โครงสร้างความคิด (Cognitive Restructuring)
10	ปัจฉันนิเทศและยุติ การให้การปรึกษา ** เวลา 60 นาที	1. เพื่อสรุปผลการให้การปรึกษา ครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม ใน การพัฒนาพฤติกรรมการควบคุม อารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น 2. ยุติการให้การปรึกษา	ทักษะการให้การปรึกษา - การฟัง / การตีความ - การใช้คำานปล่ายเปิด และปลายเปิด - การสะท้อนความรู้สึก - การสรุปความ - การให้กำลังใจ เทคนิคการให้การ ปรึกษาครอบครัวแนว พฤติกรรมนิยม - เทคนิคการทำสัญญา กับตนเอง (Self- Contracting)

2.2 ผู้วิจัยนำโปรแกรมที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรง เชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ระหว่างนิยามศัพท์ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาและวิธีการดำเนินการ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้การปรึกษารอบครัวแนวพฤติกรรมนิยมที่ผ่าน การตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการให้การปรึกษาจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อดังปรากฏในภาคผนวกค) ตรวจสอบคุณภาพของโปรแกรม

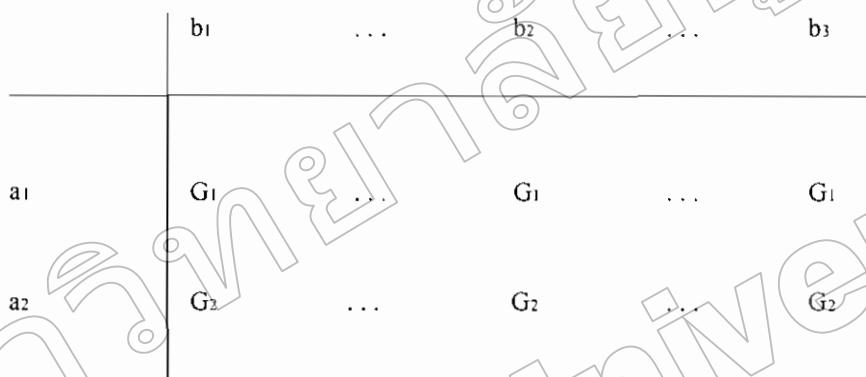
2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงโปรแกรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำโปรแกรมการให้การปรึกษารอบครัวแนวพฤติกรรมนิยมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน (5 ครอบครัว) เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ทางด้านภาษา วิธีการดำเนินการ อุปกรณ์และเวลาในการให้การปรึกษา แล้วจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกรอบหนึ่ง ก่อนดำเนินการทดลองใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 4 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในการพัฒนาพฤติกรรมการความคุณลักษณะของบุคลากร
ที่มีบุตรวัยรุ่น

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ศึกษาสององค์ประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งองค์ประกอบ (Two-Factor Experimental with Repeated Measures on the One Factor) (Winner, Brown, & Michels, 1991, p. 509) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาพฤติกรรม การความคุ้มครองที่ของบิดามารดาที่มีบุตรร่วมโดยการให้การบริการครอบครัวแนวพฤติกรรม นิยมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระเบะติดตามผล โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ภาพที่ 5 แบบแผนการทดลอง (Winner, Brown, & Michels, 1991, p. 509)

ความหมายของสัญลักษณ์

a₁ แทน กลุ่มทดลอง (วิธีการให้การบริการครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม)

a₂ แทน กลุ่มควบคุม (วิธีการปกติ)

b₁ แทน ระบบก่อนการทดลอง

b₂ แทน ระบบหลังการทดลอง

b₃ แทน ระบบติดตามผล

G₁ แทน จำนวนคนที่ได้รับโปรแกรมการให้การบริการครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม

นิยม

G₂ แทน จำนวนคนที่ใช้ชีวิตประจำวันตามปกติ

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 เสนอแบบอนุมัติทำวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อตรวจสอบ
ขั้นตอนในการทดลองมิให้กระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพ หรือมีอันตรายใด ๆ แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 กำหนดสื่อจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงองค์กรบริหารส่วน
จังหวัด เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินงานวิจัย

2. ขั้นการดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยประสานกับนายกองค์กรบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงเทรา เพื่อตัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดเชียงเทราโดยใช้แบบวัดพฤติกรรม
การควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น

2.1.2 นำคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นมา
พิจารณาความสอดคล้องจากค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพียร์สันมากกว่า 0.8 (ภาคผนวก ๑)
แสดงถึงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันระหว่างบิความารค่า จึงคำนวณหาค่าเฉลี่ยคะแนนนั้นและใช้
เป็นคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ แล้วนำมาจัดเรียงคะแนนจากน้อยไปมากเพื่อตัดเลือก
กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนต่ำกว่า peers เช่น ไทต์ที่ 25

2.1.3 สอนความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง

2.1.4 สุ่มกลุ่มตัวอย่างบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นที่คัดเลือกไว้ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่าง
ง่าย (Sample Random Sampling) ยกครอบครัวที่ได้ในข้อ 2.1.3 จำนวน 20 ครอบครัว และสุ่มเข้า
กลุ่ม (Random Assignment) เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 ครอบครัว จำนวน
กลุ่มละ 20 คน

2.2 ระยะทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยให้กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัว
ตามแนวทางพุฒนิยม จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ส่วนบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่นในกลุ่ม
ควบคุมจะไม่ได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษาครอบครัวแนวทางพุฒนิยมแต่จะดำเนินกิจกรรม
ตามปกติ

2.3 ระยะหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการให้การปรึกษาในครั้งที่ 10 เสร็จสิ้น ผู้วิจัยให้กลุ่มควบคุมและกลุ่ม
ทดลองทำแบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิความารค่าที่มีบุตรวัยรุ่น ซึ่งมีการสลับข้อ
คำถามเพื่อป้องกันการจดจำของกลุ่มตัวอย่าง คะแนนที่ได้เป็นคะแนนในระยะหลังการทดลอง

2.4 ระยะติดตามผล

ภาคหลังจากการเสร็จสิ้นการให้การปรึกษาในครั้งที่ 10 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ จากนั้นทำการประเมินผลการให้การปรึกษารอบครัว โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น ซึ่งอีกครั้ง ซึ่งมีการสลับข้อคำถามเพื่อป้องกัน การจดจำของกลุ่มตัวอย่าง คะแนนที่ได้เป็นคะแนนในระยะติดตามผล (Follow Up) จากนั้นทำการประเมินผล การทดลองด้วยการสัมภาษณ์รายครอบครัว เพื่อเป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ และประเมินผลการปรึกษาในครั้งที่

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศูนย์กลางถึงการเดินทางสิทธิในมุมชน โดยผู้วิจัยจะแจ้งให้กลุ่มตัวอย่าง ทราบถึงสิทธิที่จะเข้าร่วมงานวิจัยด้วยตนเองโดยการตอบรับหรือปฏิเสธจะไม่มีผลเสียใด ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม การดำเนินการทุกอย่างจะถือเป็นความลับ ผู้วิจัยเข้าແนະนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัยพร้อมทั้งชี้แจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย กรณีเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับทั้งสิทธิในการปฏิเสธ การไม่เข้าร่วมการวิจัยหรือ ถอนตัวจากการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นทั้ง 3 ระยะ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเกทหนึ่งตัว แบบหัวใจกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measure Analysis of variance: One Between – Subject Variable and One Within- Subjects Variable) (Howell, 2007, pp. 449 - 452)

4. ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่